Година II мартъ 1907 г. Книжка VII

Дружество „Съгласие" Пирогов 1887 г. 7067

ОБЩИНСКА БИБЛИОТЕКА

Мѣсечно списание пригодено специално за селскитѣ общ. управления.

Нашата книжнина*).

Въпросътъ за нашата книжнина, твърдѣ на редко е повдиганъ, съвсемъ незачекнатъ и даже не е станалъ тъй пуполяренъ, както би слѣдвало да бжде. Това несправѣдливо игнориране на въпросътъ, обаче не изличава голѣмото му значение за насъ, като съврѣмени хора и членове на една ясно очертана по положението си корпорация.

Мнозина гледатъ на въпроса за нашата книжнина съ такова хладнокръвие и такава хладность цáри въ сърдцата имъ, каквито обикновено се забѣлѣзватъ толкова много изъ ежедневния ни животъ. — Не редко ще срѣщнете членове на корпорацията, на това своеобразно чиновничество съсловие въ правова България, да казватъ «книжнината не е необходима за сега», да отричатъ всѣка понататъшна полза отъ този въпросъ, а и колко ли пъкъ ще намѣритѣ, които незнаятъ, че е сжществувала организация на тая корпорация; че тя се е пробудила и повдигнала до по горно стъпало; че тя е била една застрашително развиваща се сила, и най послѣ, тя е имала свой печатни органи, свой издания, своя книжниа, която почна живо и буйно да се развива подъ мощната сила и подкрѣпа на съюзената корпорация!..... Колко такива ще се намѣрятъ, а и колко още тѣхни другари, апатичностьта на които къмъ книжнината изобщо, достига върха на своята епогея, отива до тамъ, щото убива, парализира до осждителность всѣка идея, изкрица отъ желание за създаване собствена наша книжнина!

Уви, намиратъ се и такива, които виждатъ въ развитието на книжнината своя погромъ, своето изличване

*) Подъ наслова *нашата книжнина*, автора разбира книжнината на общин и окржжнитѣ чиновници и служащи въ България, какъвто е и той.

Редакцията.

отъ мѣстата недостойно, до него моментъ, заемани отъ тѣхъ! — И такива вмѣсто пропаганда за разпространение книжнината, тѣ проявяватъ такава въ обратна смисъль.

Такива случай е имало много, даже повече отъ колкото се прѣдполага и това разбира се, азъ не отбѣлѣзвамъ безъ сърдечни болки, безъ изкрено съжаление.

Между тѣмъ обаче, намиратъ се елементи надъхани съ истинска прогресия, съ бисерни характери и непоколебими желания да служатъ за общностьта на корпорацията, да ѝ създадътъ нейна собствена книжнина, да я повдигнатъ и поставятъ въ златни рамки; да я очертаятъ съ оная окраска, която освѣнъ гдѣто ще даде особното значение на корпорацията, но и повдигане на самото книжовно дѣло.

Отъ редица години ний сме свидѣтели на нѣколко опитни прояви за създаване книжнината. Такива опити бѣха, най първо списанието *селски сждникъ*, което трактуваше чисто сждебно — научни въпроси, спорове и дѣла изъ практическия животъ.

Селски сждникъ на врѣмето си, прѣдставляваше едно капитално списание и крайна необходимость на селско общинскитѣ сждници. Нещо повече, то бе полезно и за самитѣ писари и кметове, не като селски сждници, а като чисто административни лица въ селскитѣ общини.

Редакторътъ на това списание, тогавашенъ мирови сждия, прислѣдваше цѣльта: да подготви по добри сили за селски сждници и съ това да даде възможно по правилно разрѣшение споровете на сждящитѣ се страни. Обаче, той косвено съ това създаваще книжнината на селския общ. писарь

Слѣдъ *селски сждникъ* се яви в. «Писарска защита» — органъ на сдружени писари. Покрай професионалнитѣ въпроси, които той развиваше въ обилна форма пръскаше идеята за общото сдружаване на селско общинскитѣ писари и очертаваше бждницата на тѣхната организация. Той се издаваше въ Габрово, отъ гдѣто се пръсна първата организационна заря.

По послѣ появиха се и други малки вѣстничета, като в. «Писарски Гласъ»—въ Карнобатъ, в. «Борба»—въ Видинъ и като рожба на ежбитѣ, които се появиха въ първия градецъ се роди и в. «Пробуда».

Но, участьта на всички тия малки и голѣми свѣтила, бе само една: *умиране*. Тѣхното сѫществуване се губеше съ по голѣма сила и интинсивность, отъ колкото появата имъ, благодарение на обстоятелствата, че нѣмаше още условия за тѣхното сѫществуване. Индеферентностьта на тѣхнитѣ четци парализира изцѣло благороднитѣ пориви на носителитѣ на тая високо благородна и хумана идея: основаване книжнина на нашата корпорация.

Както *селски сѫдникъ*, така и в. *писарска защита* бѣха принудени да спрътъ своето сѫществуване и да го ликвидиратъ съ значително натрупани дългове, станали отъ разноскитѣ, необходими въ такива случай. И тѣ спрѣха.

Прѣзъ 1904 година се появи *общински курие*ръ списванъ въ духътъ и цѣлитѣ на *писарска защита*. Той раздуха духоветѣ за сдружаването. Но понеже сѫществуването на тоя органъ бе далечъ отъ идейнитѣ принципи, които той божемъ бе си създалъ и най вече, когато се разкриха моралнитѣ и нравствени качества на неговия редакторъ — основатель Никола Хр. Нѣмцовъ—Бакърджиевъ, той бе тоже задушенъ, уничтоженъ.

Послѣдньото обаче стана, не вече отъ индеферентность, а отъ накипелото чувство и съзнание, на чело на свещената борба да се остави лице достойно за тоя пость, лице притежающи всичкитѣ качества на честенъ и достоенъ индивидъ. — Въ послѣдствие на това роди се официалния органъ на съюза на тая корпорация в. *„Новъ гласъ“*, основанъ отъ учредителния конгресъ прѣзъ 1905 год. станалъ въ София. Този органъ сѫществува по име ето вече двѣ години. Но за редовното му излизане, само въ което се виждаше и отъ което се очакваше ползата отъ него, може малко да се говори. За това пъква пакъ първата причина, оная която умъртви «селски сѫдникъ» и «писарска защита»— индеферентностьта на неговитѣ четци — абонати, които намираха за по благоразумно да не плащатъ,

Разигранитѣ прѣзъ настоящата година сжбития въ страната и създаденитѣ тежки и ограничителни закони, които спънаха всѣки организационенъ животъ на чиновническитѣ корпорации ако не станатъ причина за загасването на това единствено наше свѣтило, ще ни радва твърдѣ много. в. *Писарски гласъ*, спрѣ прѣзъ 1906 г. подъ мотивътъ да се даде просторъ и възможность за сжществуването на *„Новъ гласъ“*.

Както виждаме отъ кратката история на всѣки печатанъ органъ, който е ималъ за цѣль просвѣтата на общинскитѣ служащи и основаване тѣхната книжнина, свършвалъ е твърдѣ печално и неестествено. Това се дължи главно на необяснимата индеферентность, съ която този родъ служащи се отличаватъ и апатията му къмъ собственото и личното му морално възмездие, а това е твърдѣ печално.

Прѣди да завършемъ късия помѣникъ на органитѣ на нашата книжнина, трѣбва да добавимъ, че освѣнъ горнитѣ, сжществува съ подобна тенденция и цѣль и списанието *общинска библиотека*, което се намира въ своята втора годишнина. Отъ личнитѣ ни наблюдения, които правимъ ни се вижда, че и това списание, което третира чисто професионални въпроси, не се радва на широко разпространение, на голѣмо число плащающи абонати, всѣ пакъ по причина на индеферентностьта имъ. И до кога ще бжде възможно неговото сжществуване, дали не ще дойде близкия день въ когото и това списание ще угасне, както това е станало съ неговитѣ братя, близкото бждаще ще покаже.

Азъ мисля, че както единъ народъ, не е народъ, ако нѣма своя история, своя литература и книжнина, сжщо така и коя да е корпорация, не е корпорация, ако най малко нѣма своята собствена книжнина.

Да се подържа, развива и разширява книжнината на една корпорация, не бива да се мисли, че съ това ний ще обогатимъ издателитѣ на тѣхнитѣ книги, че ний ще ги въздигнемъ до стъпалото на милионери. Миналото и печалния свършекъ на всѣки казанъ по горѣ вѣстникъ, ни учатъ въ тъкмо обратното. Тѣхнитѣ издатели, освѣнъ гдѣто не станаха капиталисти, но и съ дългове свършиха.

Това е наградата — морална и материална, която тѣ получиха отъ нашата корпорация, въ замѣна на даденитѣ ѝ трудове и жертви.

Чиновницитѣ и служащитѣ при изборнитѣ учреждения, по своя произходъ и различието на служебнитѣ имъ третирания въ съотношение на всѣка друга чиновническа или работническа корпорации, не могжтъ да се причисляватъ и присъединяватъ къмъ никоя друга корпорация. Различието въ тѣхнитѣ класови интереси и служебни положения не имъ позволява това. Слѣдователно, каквото и да се мисли и прави, тоя родъ чиновници и служащи оставатъ отдѣлно отъ другитѣ, тѣ квалифицираръ една отдѣлна самостоятелна корпорация, която има своя отдѣлна история, книжнина и литература. А тъкмо това, като сжществующа корпорация, намъ ни липсва. Липсва ни още и желанието да си създадемъ книжнината да я подържаме и въздигнемъ до най висока степень.

Да се организираме да работимъ съ дружни съюзени сили неможемъ, защото закона не ни позволява. Но, да работимъ за умственото си повдигане, да четемъ и получаваме книги, да издържаме своя книжнина, никой не ни забранява. — Кждѣ другадѣ можемъ да диримъ нашата духовна храна, съ какво бихме убогатили и разширили своя умъ, ако не отъ прочита на книги? Погледнете на себе си, на срѣдата между която се движите и нѣма ли да видите на всѣкждѣ една голѣма пустота, една празнина на източници за умствено повдигане? — Е, добрѣ, това нѣма ли да убѣди всѣкиго, че той ще се заличи отъ списъка на по просвѣтенитѣ хора, ще се срастне и изроди въ общата невежествена маса, между която постояно се движи и живѣе, съ която проживѣва и дѣли всичко, що живота му носи? А това ли е за прѣдпочитане, може ли нѣкому то да бжде мило, скъпо, идейно? — Не, нали? Въ такъвъ случай не остава друго, освѣнъ да заловимъ другъ пжть, да прослѣдимъ живота на други близки до насъ корпорации. Вгледаме ли се въ учителитѣ, въ желѣзничаритѣ, даже въ най проститѣ работници, ний ще видимъ такава голѣма разлика отъ тѣхъ до насъ, тѣхъ ще ги намѣримъ

тъй далечъ отишле въ умствено отношение, щото неволно би трѣбвало да се червимъ и конфузимъ. — Тази разлика, това голѣмо отдалечаване на тѣхното умствено ниво́ се дължи само на постояното четиво, на нещадене врѣмето да го прѣкарватъ надъ книгата и съ нея въ ржцѣ. — Изкаме ли да станемъ и ний такива, трѣбва да правимъ това що правятъ тѣ. А четемъ ли книги, които прѣдварително сме заплатили, естественото слѣдствие отъ това ще бжде: раждането, окрѣпването и вѣчного сжществуване на нашата книжнина.

Срѣдногорецъ.

Общинско Счетоводство.

Изпълнение на общинския бюджетъ.

(Продължение отъ кн. VI).

Д. Просвѣщение.

§ 13.

Заплата, възнаграждение, наеми и вещественови разходи за училищата (чл. 11, п. 2 и чл. 72 п. 13).

Въ чл. 235 отъ правилника за прилагане закона за селскитѣ общини е казано, че училищния бюджетъ може да се изпълнява по два начина, т. е. или слѣто съ общинския бюджетъ, или пъкъ съ отдѣленъ, самостоятеленъ училищенъ бюджетъ.

По ради това и ний ще разгледаме § 13 отъ общ. бюджетъ въ двѣ форми — първо, слѣтъ училищенъ бюджетъ съ общинския и второ, отдѣленъ училищенъ бюджетъ отъ общинския.

а. *Слѣтъ училищенъ бюджетъ съ общинския.*

Училищния бюджетъ може да бжде слѣтъ съ общинския само когато училището нѣма никакви свой движими и недвижими имоти и капитали, отъ които да получава приходи. Въ такъвъ случай, вмѣсто отдѣленъ училищенъ бюджетъ къмъ § 13 отъ общинския бюджетъ се прилага вѣдомость за разходитѣ на училището, която съдържа изцѣло разходнитѣ парагрфи, които би съдържалъ единъ отдѣленъ бюджетъ, съ изключение параграфа «разходи за смѣтка на сключени бюджетни упражнения».

Тъй наредена тая вѣдомость съ утвърденитѣ по всѣки пунктъ отъ нея разходни кредити, прѣдставлява рамката о която може да се движи секретарь бирника при извършване разходнитѣ операции за училищни нужди.

Понеже ний сме за отдѣлни училищни бюджети, тъй като въ тѣхъ виждаме по рационално и съврѣмено

счетоводство, нѣма да се спираме тукъ на пространо да разглеждаме, какъ ставатъ училищнитѣ операции, а ще направимъ това при специалното разглеждане изпълнението на училищния бюджетъ, което ще стане слѣдъ свършване наставленията ни по общинския бюджетъ.

На всѣки случай обаче, тукъ ще споменемъ за нѣкой по важни работи, които трѣбва да се иматъ прѣдъ видъ при слѣтото изпълнение на тия два бюджета.

При слѣтото изпълнение на тия бюджежи на платежнитѣ заповѣди, които се издаватъ за извършени разходи се отбѣлѣзва не само § 13, но и пункта отъ вѣдомостьта къмъ този §. Така, ако разхода става по п. п. 1, 2, 3 и т. н. на платежната заповѣдь се отбѣлѣзва § 13, п. 1, или § 13, п. 2, или § 13, п. 3 и т. н. Въ общинската партидна книга за разхода се отварятъ толкова смѣтки по § 13, отъ колкото пункта се състои приложената къмъ него вѣдомость. Този § може да бжде усилванъ прѣзъ бюджетното упражнение отъ § «непрѣдвидени разноски», само по тия пунктове отъ вѣдомостьта, които не се отнасятъ за заплата. И за да може това да става въ постановлението на общинския съвѣтъ, обязателно трѣбва да се указва какво е съдържанието на пункта отъ вѣдомостьта, чието увѣличение на кредита се изка и за какво той (пункта) се отнася.

За да може разхода извършенъ за училището, да бжде валиденъ и правиленъ изисква се щото всѣки документъ за такъвъ разходъ да бжде завѣренъ отъ главния учитель. По отношение на останалитѣ формалности, ще кажемъ, че тѣ и тукъ се спазватъ напълно както и при операциитѣ по общинския бюджетъ.

б. *Отдѣленъ училищенъ бюджетъ отъ общинския.*

Всѣкога когато училището има свой самостоятелни приходи, макаръ и не достатъчни да покриятъ всичкитѣ училищни раходи, се съставлява отдѣленъ училищенъ бюджетъ.

Въ такъвъ случай къмъ § 13 отъ общинския бюджетъ се вписва сумата за помощь къмъ училищния бюджетъ въ такъвъ размѣръ, колкото е недостига отъ училищнитѣ приходи.

Ако общината е ставна и въ всѣко село отъ нейния съставъ има училище, ще съставятъ толкова училищни бюджети, колкото училища има въ общината. Слѣдователно въ § 13 ще се прѣдвижда такава сума, каквато е потрѣбна да посрѣщне разходитѣ на всичкитѣ училища, минусъ тѣхнитѣ приходи. При това положение на работата къмъ § 13 се прилага обяснителна вѣдомость за помощьта която дава общината на всѣко училище.

При операцията на училищния бюджетъ размѣра на утвърдената по § 13 помощь, прѣзъ цѣлото бюджетно упражнение не може да бжде измѣненъ. Този § въ този случай не може по никакъвъ начинъ да се усилва отъ § «непрѣдвидени разходи».

Разходитѣ по този § ставатъ по слѣдния начинъ. Кмета издава платежна заповѣдь всѣкога на името на секретарь бирника, като кредиторъ, въ графата на която «прѣдметъ на разхода», пише: *помощь къмъ ..... училищенъ бюджетъ 190... год.*

Секретарь бирника отрѣзва отъ училищната квитанциона книга, квитанция равна на сумата въ платежната заповѣдь, която прилага къмъ послѣднята. Тази квитанция е достатъчна да оправдае така издадената платежна заповѣдь. Никакви други документи и формалности не се изискватъ. Записаната на приходъ по училищния бюджетъ сума, той изразходва за нуждитѣ на училището по начинъ, когото ще видимъ при разглеждане училищния бюджетъ.

Считаме още за своя длъжность да пояснимъ неяснотата за много наши абонати, която забѣлѣзваме отъ направенитѣ ни запитвания, за начина на записване издаванитѣ контрольорски квитанции за учителски заплати.

Споредъ закона за учителскитѣ заплати, общинскитѣ налози отпущани отъ държавата на общинитѣ, се взематъ отъ държавата още при отпущането имъ за учителски заплати. Така щото при явяване на секр. бирника въ държавното контрольство да получи общин. налози, той вмѣсто тѣхъ получава контрольорска квитанция. Понеже общинскитѣ налози сж приходъ на общин. бюджетъ отъ когото е отрѣзана и дадена на държав. контрольоръ квитанция за получването имъ, а получе-

нитѣ отъ послѣдния квитанции за учителски заплати, сж документи за разходъ по училищния бюджетъ, за мнозина е било неясно, какъ да постжпятъ за оформяване на тъй извършенитѣ операции.

Въ този случай ще се постжпва така: да прѣдположимъ, че по § 13 на общинския бюджетъ има прѣдвидена помощь на училищния сумата 1000 лева. Тази община, да кажемъ, получава общински налози по 200 л. на всѣко тримѣсечие. — Слѣдователно; секретарь бирника при получване общинскитѣ налози ще отрѣзва отъ общинската квитанциона книга квитанция за 200 л. и ще получава отъ контрольора квитанция тоже на 200 лева за внесени учителски заплати. Като получи контрольорската квитанция, ще направи слѣдньото за оправдане правилно операциитѣ си.

Ще издаде една платежна заповѣдь по § 13 отъ общинския бюджетъ на сума 200 лева, помощь къмъ училищния бюджетъ. Слѣдъ това ще отрѣже отъ училищната квитанциона книга квитанция на 200 лева, че е получилъ помощь отъ общинския бюджетъ. Тази квитанция ще приложи къмъ издадената платежна заповѣдь по § 13 на общинския бюджетъ, съ която послѣднята напълно ще се оправдае. Като направи това, ще издаде нова платежна заповѣдь по училищния бюджетъ по § за учителскитѣ заплати, тоже на сума 200 лева. Тази заповѣдь се издава пакъ на секретарь бирниково име. За да бжде оправдана тази заповѣдь, къмъ нея се прилага получената отъ контрольорството квитанция за учителскитѣ заплати и съ това се оформява операцията.

По сжщия начинъ се постжпва и при всѣко друго тримѣсечие и получване общинскитѣ налози.

Когато пъкъ прѣдвидената по § 13 сума за помощь на училищния бюджетъ е по малка отъ сумата за учителскитѣ заплати, а това може да бжде, като слѣдствие отъ обстоятелството, че училището има поголѣми свои приходи, тогава получената контрольрска квитанция се отнася и записва на разходъ направо по училищния бюджетъ.

Въ този случай по § 13 на общинския бюджетъ не се издава никаква платежна заповѣдь, а това се

прави направо по училищния бюджетъ по § за училищнитѣ заплати, къмъ която се прилага контрольорската квитанция Понеже отъ така записаната на разходъ по училищния бюджетъ сума, въ резултата ще се яви свободна сума равна на записаната платежна заповѣдь, тая сума ще остане да покрие дефецита по общинския бюджетъ на същата сума, появилъ се отъ отрѣзаната общинска квитанция за общинскитѣ налози.

Всичко това се отнася за учителски заплати прѣзъ текущата година. Но когато изплащането имъ става за смѣтка на минали години, чиито бюджетни упражнения сж приключени, полученитѣ контрольорски квитанций се отнасятъ къмъ § за дълговетѣ.

---

§ 14.

Възнаграждение на лица, които се изпращатъ въ врѣменитѣ учебни практически курсове по земледѣлческото и скотовъдското стопанство и по занаятитѣ.

Споредъ чл. 5 отъ закона за повдигане на овощарството, общинскитѣ съвѣти сж длъжни всѣка година да изпращатъ на свой срѣдства лица въ врѣменитѣ практически курсове по земледѣлието и пр. Разноскитѣ, които въ случая общината ще има да направи се отнасятъ къмъ настоящия параграфъ 14.

За да може едно или нѣколко лица да се изпратятъ на врѣменитѣ практически курсове, изисква се рѣшение отъ общинския съвѣтъ, който да разрѣши това изпращане на лицата и да опрѣдѣли дневнитѣ имъ пари.

Оправдаването на такъвъ разходъ става така: издава се платежна заповѣдь направо на изпратеното въ курса лица. Къмъ нея се прилага прѣписъ отъ рѣшението на общинския съвѣтъ и удостовѣрение или официално писмо отъ управлението на врѣмения курсъ, отъ което да се вижда че дѣйствително лицето е взело участие въ курса и врѣмето отъ кога до кога е било тамъ. Съ тия документи и разписка за получване сумата отъ правоимащия разходъ се напълно оправдава.

---

§ 15.

Подържане общинската библиотека или помощь за основана и подържана такава отъ нѣкое дружество (чл. 11 п. 5 отъ закона).

Разходитѣ по този § се прѣдвиждатъ за двѣ цѣли: а) да подържа общината общинска библиотека, ако въ общината нѣма нѣкое ученолюбиво дружество и б) ако има такова да му дава ежегодна помошь за подържане сѫшата.

Когато въ общината нѣма основано ученолюбиво дружество, общината поема върху себе си грижата за набавяне всички книги, вѣстници и списания нуждни за една библиотека, отъ която да се ползова населението,

Стойностьта на всички тия книги се изплаща само отъ настоящия § 15. При това за да се абонира общинската библиотека за нѣкои политически вѣстници непрѣмено трѣбва да вземе общинския съвѣтъ рѣшение за това (чл. 537 отъ правилника). Върху оправдателнитѣ документи винѫги со отбѣлѣзва №-ра подъ когото книгата, вѣстника и списанието сѫ записани въ каталога на библиотеката.

Когато пъкъ въ общината има основано ученолюбиво дружество, което подържа своя библиотека, въ такъвъ случай общината не изразходва кредита за покупка на книги, вѣстници и списания, а отпуща сумата като помощь на дружеството.

За да се отпустне помощь на такова дружество изисква се щото управителния му съвѣтъ да упълномощи своя касиеръ за получване сумата. Касиера прѣдставлява на общината пълномощието си въ оргиналъ подписано отъ цѣлото дружествено настоятелство и подпечатано съ дружествения печатъ и една квитанция отъ дружествената квитанциона книга. Тия два документа: пълномощното и квитанцията сѫ достатъчни за да оправдаятъ разхода.

Въ този случай платежната заповѣдъ се издава на името на сскрегарь бирника, който подписва отпечатната върху нея разписка. Тази разписка се освобождава отъ гербовъ налогъ, ако и сумата да надминава 10 л.

Е. Обществено здраве и безопастность

§ 16.

Прѣдпазване и прѣкращение бѣдствия отъ епидемии и епизоотии (чл. 98 отъ закона за полицията въ селскитѣ общини).

Чл. 98 отъ закона за полицията въ селскитѣ общини казва: *разноскитѣ за заграждане мѣстото за продажба на добитъка (панаири, обори и пр)., както и по прилагане мѣстнитѣ прѣдпазителни мѣрки и за отстраняване, унищожаване или заравяне труповетѣ и останкитѣ на добитъка и за обеззаразяване, когато стопанитѣ сж бѣдни, се изплащатъ отъ бюджета на общината и сж задължителни.*

Слѣдователно ако една община има свой панаиръ или пазарь и поизка да загради мѣстото, гдѣто тѣ ставатъ, разноскитѣ за това се отнасятъ къмъ настоящия § 16. Това заграждане става винжги чрѣзъ търгъ, ако стойностьта надминава 100 лева, или ако такъвъ не може да се произведе, — по доброволо съгласие при спазване прѣдписанията на чл. чл. 42 и 43 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Когато пъкъ въ общината вълрува нѣкаква епидемия по добитъка или по хо́рата и медицинската или ветеринарната власти прѣдпишатъ извѣстни мѣрки и употрѣбление отъ населението на лѣкарства или дезинфекциозни срѣдства за бѣднитѣ жители общината е длъжна да набави и достави такива.

Направенитѣ разходи въ такива случай се оправдаватъ така: общинския съвѣтъ взема рѣшение за купуване на лѣкарствата упоменати въ протокола на медецинския или ветеринарния лѣкарь. Едноврѣмено съ това въ сжщото рѣшение признава правото на бѣдность на всички жители, които иматъ нужда отъ лѣкарства и пр. и които сж въ дѣйствителность бѣдни, като въ рѣшението си изброяватъ тѣхнитѣ имена.

Сакретарь бирника купува веднага лѣкарствата и по нарочно съставенъ списъкъ на бѣднитѣ, правото за бѣдность на които е признато отъ общинския съвѣтъ, имъ раздава лѣкарствата или дезенфекциознитѣ срѣдства. Въ този списъкъ всѣки бѣденъ се саморжчно подписва.

Къмъ платежната заповѣдь ще се приложатъ за оправдане сумата: рѣшението на общинския съвѣтъ, разписката отъ аптекаря съ която сѫ купени лѣкарствата и въ която тѣ подробно сѫ изложени, протокола на медицинския или ветеринарния лѣкари съ когото е констатирана болѣстьта и списъка по когото лѣкарствата сѫ раздадени на бѣднитѣ.

Когато има да се закопаватъ умрѣли заразени добитъци на бѣдни ступани, къмъ платежната заповѣдь се прилага разписка отъ работницитѣ, които сѫ закопали добитъка и на които е платено за това отъ общината и къмъ нея свидѣтелство издадено отъ общин. управление за бѣдностьта на тия ступани и най послѣ протокола съ когото властьта е констатирала заразата.

Ж. Благотворителность.

§ 17.

Помощь на бѣдни, сакати, неджгави и неспособни за работа, както и отхранване подхвърлени дѣца и сираци, пращани въ болницитѣ и приютитѣ луди и ухапани отъ бѣсни кучета, погрѣбение бѣдни покойници и за други благотворителни цѣли (зак. чл. 72, п. 14 и чл. чл. 56 и 72 отъ закона за полицията въ селскитѣ общини),

Всѣка община, като юридическо лице, има моралния дългъ да помага на бѣднитѣ, сакатитѣ, неджгавитѣ и пр. лица, които биха се обърнали къмъ нея за тая цѣль.

Да се простираме на обширно върху тая морална длъжнотть на общинитѣ, считаме за излишно, защото тя нѣма нищо общо, споредъ насъ, съ извършването на такива разходи. Главното нѣщо, на което трѣбва да се спрѣмъ е: да уяснимъ начина по произвеждането на такива разходи, безъ да мислимъ за пудбудителнитѣ му причини. И това имено ще направимъ.

За да даде помощь една община, резпективно кметътъ, на нѣкое бѣдно или неджгаво лице, най напрѣдъ послѣдньото трѣбва да докаже прѣдъ кметътъ своята бѣдность, неджгавост или други недостатъци, които има. Като доказателство за това прѣдъ кметъ служи самия проситель на помощь. Ако просителя е външно и непознато лице, доказателстаата се състоятъ въ самия него:

изразъ на мизерно положение, голъ съ скъсани дрѣхи, босъ безъ или съ скъсани обуща и пр. Ако пъкъ лицето е мѣстенъ житель, слѣдователно и лично кмету познатъ, послѣдния има всичката възможность да знае заслужвали това лице помощь или не.

И щомъ кмета се увѣри въ необходимостьта за помощь на просителя, той заповѣдва да му се даде такава, въ размѣръ опрѣдѣленъ отъ общинското уцравление.

Ний говоримъ, че това върши кмета, защото едно, че това е негова длъжность като шефъ на управлението и друго, че той е разпоредитель по бюджета. Слѣдователно той има правото да разпорежда съ утвърденитѣ и турени подъ негово разпореждане кредити по бюджета.

Не знаемъ какъ въ другитѣ общини се отпущатъ помощь на разнитѣ просители, но това което знаемъ за общинитѣ въ Плѣвенското окржжие намираме, че отпущането на помощи става неправилно.

Всичкитѣ общини, безъ изключение, въ това окржжие отпущатъ помощитѣ само срѣщу едни обикновени разписки подписвани отъ просителитѣ. — Неправилностьта на тая операция се състои въ това, че само една такава разписка не е достатъчна да оправдае разхода.

Наистина, въ правилника за прилагане закона за сел. общини, нищо подробно и по обстоятелствено не е казано по този въпросъ, но това не оправдава отчетницитѣ и грѣшкитѣ, които тѣ правятъ. Има други наредби по тоя въпросъ, които трѣбва да се съблюдаватъ и не бива да се игнориратъ.

Върховната смѣтна палата, като разгледала този въпросъ, между другитѣ, повдигнати отъ Варненското градско общинско управление, съ окржжното си № 3235 отъ 4 августъ 1903 год. казва, че такива помощи, когато има разрѣшено кредитъ въ бюджета, се разрѣшаватъ отъ кмета до 100 лева. А помощитѣ на по голѣма сума отъ 100 лева, се разрѣшаватъ съ постановление отъ общ. съвѣтъ, ако и да има прѣдвиденъ кредитъ въ бюджета.

Въ постоянитѣ комисии помощитѣ се даватъ съ протоколъ отъ постояното присжтствие на комисията.

Слѣдователно за да се даде една помощь, и за да бжде операцията на секр бирника редовна въ селскитѣ

общини, помощитѣ трѣбва да се отпущатъ въз основа протоколъ на постояното присжтствие въ общинското управление, т. е. отъ кмета и помощника му, както това става въ окржжнитѣ постояни комисии.

Ето защо секретарь бирницитѣ, прѣди да изплащатъ какви да е помощи отъ настоящия §, трѣбва да иматъ протоколъ отъ кмета и помощника му, въ когото да се опрѣдѣля сумата която ще се даде на просителя. Този протоколъ се прилага къмъ платежната заповѣдь, която винжги се издава на името на просителя.

Ако помощьта надминава 100 лева, за отпускането ѝ рѣшава общинския съвѣтъ.

Платежната заповѣдь за помощитѣ, ако и да надминава 10 и повече лева, не подлежи на гербовъ налогъ.

---

§ 18.

Помощи на бѣдни въ размѣръ на постжпленията отъ доброволни пожертвования и отъ конфискации (чл. 15 отъ закона за публичнитѣ разпродажби).

Когато разглеждахме § 23 отъ приходната часть на бюджета въ кн. XIII стр. 392 год. I на списанието, ний посочихме кои приходни източници и въ кои случай, служатъ да покриятъ разходитѣ по настоящия параграфъ. Тукъ ще разгледаме само какъ ставатъ тия разходи.

Когато има подобни постжпления, тѣ се раздаватъ за голѣмитѣ божествени праздници или за други знаменитни дни, на бѣднитѣ жители въ общината по рѣшението на общинския съвѣтъ. Въ такива случай общинското управление прави списъкъ на всички бѣднии жители въ общината и разпрѣдѣля кредита, съобразно съ членоветѣ на всѣко бѣдно сѣмейство. Този списъкъ се внася въ общинския съвѣтъ за удобрение и избиране комисия между членоветѣ на общ. съвѣтъ, която заедно съ секр. бирника ще раздаде помощитѣ.

Помощитѣ се раздаватъ срѣщу подписъ на бѣднитѣ въ специална графа на списъка, който се прилага къмъ платежната заповѣдь, заедно съ рѣшението на общ. съвѣтъ.

Тия книжа не подлежътъ на гербовъ налогъ.

(Слѣдва).

Служебни.

Приключване бюджетното упражнение и приготовление главния годишенъ отчетъ за 1906 година.

Продължение.

б. *Приготовление на главния годишенъ отчетъ за 1906 год.*

Когато става дума за главенъ годишенъ отчетъ, не бива да се разбира, че той се отнася само до общинското смѣтководство и до операциитѣ извършени само по бюджета за едно изтекло бюджетно упражнение.

Споредъ правилника за прилагане закона за селскитѣ общини, секретарь бирника е отчетникъ за всичко що става въ общината свързано съ материална отговорность. Така, той е отговоренъ за станалитѣ операции по бюджета, по извънбюджетнитѣ книги, за храната постжпила и изнесена отъ общинския хамбаръ, за записанитѣ книги по каталога на общинската библиотека, за прѣдметитѣ записани въ инвентарната книга и пр. Слѣдователно, като казваме *главенъ годишенъ отчетъ*, трѣбва да даваме най широка смисъль на тая дума и да разбираме, че той (главния отчетъ) трѣбва да съдържа въ себе си всичко което става по бюджета и което се намира въ общ. управление и общинския хамбаръ.

Въ първата половина на статията си, видѣхме кои книги се водятъ при изпълнение бюджета, кога и какъ се приключватъ тѣ.

Обаче, само тѣ не сж достатъчни за главния годишенъ отчетъ. Споредъ чл. чл. 392 и 394 отъ сжщия правилникъ, въ края на всѣка година една особна комисия провѣрява всички инвентарни прѣдмети и библиотечни книги, за която провѣрка съставлява особни актове. Тия актове се прилагатъ при главния отчетъ. А споредъ

чл. 441 прави се отдѣленъ отчетъ за храната депозирана въ общинския хамбаръ. Този отчетъ се изпраща въ постоянатa комисия за провѣрка още прѣзъ януарий, или пъкъ може да бжде задържанъ и изпратенъ съ главния годишенъ отчетъ.

Щомъ като бждатъ свършени и тия работи, както и работата по смѣтководнитѣ книжа, секретарь бирника започва приготовлението на своя главенъ годишенъ отчетъ.

Отчета се приготвя на толкова части, колкото отчетници е имало прѣзъ бюджетното упражнение, като се пази строго щото за всѣки отчетникъ да има и отдѣленъ отчетъ.

Отчетницитѣ, които по една или друга причина сж уволнени прѣзъ бюджетното упражнение, споредъ чл. 401 отъ правилника сж длъжни да правятъ отчета за свойтѣ операции отъ деньтъ на приемане длъжностьта до деньтъ на прѣдаването ѝ. Тъй приготвенъ отчета прошнорованъ и подписанъ се прѣдава на замѣстника му, а послѣдния въ края на бюджетното упражнение, като приготви отчетъ за операциитѣ си прѣзъ врѣмето, което е ислужилъ, прѣдставлява и двата тия отчета на провѣрка въ постоянатa комисия. Но, ако уволнения отчетникъ не е направилъ отчета за операциитѣ си до деньтъ на прѣдаване длъжностьта, той се приготовлява пакъ отдѣлно отъ новия замѣстникъ.

Самото приготовление на отчета става така: най напрѣдъ секретарь бирника събира въ отдѣлни връзки всички издадени платежни заповѣди за всички §§ за всѣко тримѣсечие отдѣлно и ги записва въ описъ обр. № 49, разбира се, ако това той не е направилъ прѣзъ течение на упражнението. Тия връзки за тримѣсечнитѣ разходни операции, се прошнороватъ, пронумероватъ, подпечатватъ съ печата на общинското управление и подписватъ отъ кмета и секретарь бирника, или само отъ послѣдния. За всички тримѣсечия слѣдователно ще има за цѣлото бюджетно упражнение по петь такива връзки.

Сжщо така и за приходнитѣ операции се съставлява описъ обр. № 48, за прибранитѣ приходи прѣзъ всѣко тримѣсечие по всѣчки §§ Къмъ тия описи се

прилагатъ основанията възъ които приходитѣ сж биле събирани (заповѣди за глобитѣ, размѣтателни списъци и пр.) Тия списъци сжщо така се прошнороватъ, прономероватъ и пр., както ония за разходитѣ.

Съставлява отдѣлна вѣдомость обр. № 30, за всички останали несъбрани приходи до 31/III по изтеклото бюджетно упражнение; списъкъ обр. № 31 за ония недобори, прибирането на които е невъзможно по разни причини; вѣдомость обр. № 36 за всички издадени платежни заповѣди прѣзъ бюджетното упражнение, но не изплатени до 31 мартъ по разни причини; вѣдомость обр. № 25 за всички останали неизплатени, а извършени, разходи, за които не сж издавани платежни заповѣди, прѣзъ бюджетното упражнение; вѣдомость обр. № 26 за положението на общинскитѣ фондове и капитали; вѣдомость обр. № 14 за положението на заемитѣ, които общината е направила (ако такива има); вѣдомость обр. № 15 за положението на разходитѣ отъ заемитѣ; прѣписъ отъ инвентаря обр. № 43 на общината и отъ каталога обр. № 44 на общинската библиотека.

Щомъ секретарь бирника приготви всички тия книжа и вѣдомости взема бланката за главния годишенъ отчетъ обр. № 46 и нанися въ съотвѣтствующитѣ графи въ приходната и разходната му части, всички цифри на прѣдвиденитѣ, постжпилитѣ и разходенитѣ прѣзъ цѣлото бюджетно упражнение суми, ако прѣзъ това врѣме е билъ само единъ отчетникъ, или отъ деньтъ на приемане и прѣдаване длъжностьта отъ всѣки отчетникъ. Този отчетъ се приготовлява въ толкова екземпляра, колкото отчетни лица е имало прѣзъ бюджетното упражнение.

Въ отчета на послѣдния отчетникъ, прѣзъ врѣмето на когото упражнението се е приключило, ако отчетчицитѣ сж биле повече отъ единъ, или ако е само единъ въ края на отчета се отваря новъ параграфъ по приходната часть, подъ наименование; «повърнати на възтановление кредита суми» и въ съотвѣтствующитѣ графи се нанисятъ сумитѣ, които прѣзъ течение на бюджетното упражнение сж биле повърнжти. Въ разходната часть пъкъ на сжщия отчетъ слѣдъ всички други параграфи, се открива новъ §, подъ наименование: «внесени

на оползотворение суми, излишъкъ отъ сключеното бюджетно упражнение», срѣщу когото се написва цифрата на констатирания на 31 мартъ излишъкъ и внесенъ на оползотворение въ банката.

Слѣдъ като се приготви по такъвъ начинъ отчета, секретарь бирника взема и нарежда всичкитѣ приложения, документи и книжа, свързани съ отчета по слѣдния хронологически редъ: а) утвърдениятъ бюджетъ, заедно съ постановлението за утвърждението му; б) по единъ прѣписъ отъ утвърденитѣ постановления, относително усилване кредитѣ по разнитѣ §§ отъ онзи по §-а на непрѣдвиденитѣ, ако подобно нѣщо е ставало (зак. чл. 76), както и за увеличение приходитѣ. (Прѣписи отъ тия постановления, се прилагатъ ония екземпляри, които сж прѣдставлявани на удобрение и върху които окр. управители сж написали «удобрявамъ» и сж се подписали. Бѣл. на ред.); в) утвърденитѣ допълнителни бюджети или прѣписитѣ отъ постановленията държани за разхвърляне констатиранитѣ обезщетения по закона за полицията въ сел. общини, за овощарството и др.. по начина указанъ въ окр. № 4622 отъ 19/X 1906 г. на министерството на вжтрѣщнитѣ работи; г) утвърденитѣ рѣшения, съ които е опрѣдѣленъ размѣрътъ, въ който трѣбва да се събиратъ нѣкой приходъ; д) обложнитѣ вѣдомости, контрактитѣ или прѣписи отъ тѣхъ, когато не сж до край изпълнени, и други книжа, възъ основа на които сж опрѣдѣлени (констатирани) приходитѣ за постжпване; утвърждениятa за намаление на констатирани приходи, при отдѣленъ описъ; е) описи на постжпилитѣ по § суми въ общинската каса прѣзъ всѣки три мѣсеца, по описъ № 48; ж) поимена вѣдомость (обр. № 30) за недоборитѣ — останалитѣ за прибиране суми въ края на упражнението, съ обозначение на несъбираемитѣ отъ тѣхъ, и списъкъ (обр. № 31) за послѣднитѣ; з) платежнитѣ заповѣди, придружени съ документитѣ, които оправдаватъ изразходванѣто сумитѣ по тѣхъ, наредени по § и зашити въ връзки за всѣки три мѣсеца отдѣлно, заедно съ описъ (обр. № 49); и) квитанциитѣ за върнатитѣ за възстановление кредита суми, при описъ; к) вѣдомость (обр. № 25)

Разни.

Могатъ ли общинскитѣ съвѣти да намаляватъ по каквито и да било причини наемнитѣ суми, срѣщу които сж възложни на наематели извѣстни общ. прѣдприятия. Мнозина наши абонати — секретарь бирници, ни задаватъ въпроса, може ли общ. съвѣтъ да намали изцѣло или отчасти наемната стойность на извѣстно прѣдприятие дадено на наематель по търгъ или доброволно съгласие и по кой начинъ може да стане това. Вънъ отъ това много пжти сме имали случая да виждаме рѣшения на общински съвѣти да намаляватъ наемнитѣ стойности, защото на наемателя биле причинени врѣди и загуби отъ наводнения, суша и други причини, които не би могли да се прѣдвидятъ.

Вмѣсто другъ отговоръ на тия зададени ни въпроси, тукъ прѣдаваме окржжното на министерството на Вжтрѣшнитѣ работи, съ което е разрѣшенъ този въпросъ.

«6 юний 1901 год. № 4142. Министерството има свѣдѣния, че нѣкой общински съвѣти рѣшавали да се опрощава на разни наематели на общински имоти или приходи часть отъ наемната стойность, подъ прѣдлогъ че, поради наводнения, суша или други причини, непрѣдвидени впрочемъ въ поемнитѣ условия, наемателитѣ били изгубили отъ прѣдприятието. Такива рѣшения на общинскитѣ съвѣти сж отъ естество да уврѣдятъ интереситѣ на общинитѣ, които не сж длъжни да отговарятъ за загубитѣ на прѣдприемачитѣ, понеже при сключване контрактитѣ не гарантиратъ за никакви печалби, нито пъкъ се задължаватъ да ги обезщетяватъ въ случай на загуба.

По тѣзи съображения, прѣдлагамъ ви, г-не управителю, да обявите на общинскитѣ съвѣти да не опрощаватъ за напрѣдъ никакви суми на разнитѣ прѣдприемачи на общински имоти или доходи отъ наемната стойность. Ако ли пъкъ, въпрѣки настоящето, ви се

прѣдставятъ на утвърждение рѣшения за подобна цѣль — да ги отмѣнявате».

Както виждатъ читателитѣ ни, това окржжно е твърдѣ ясно е неможе да се прави върху него никакво обратно тълкуване.

Колкото се отнася пъкъ до въпроса, който може нѣкой да си зададе, не може ли да се помѣсти въ поемнитѣ условия клауза, споредъ която въ случай на наводнения, суша и други причини, да се намалява часть отъ наемната стойность, като обезщетение за наемателя, отговаряме: такава клауза неможе да се прѣдвижда и да сжществува въ поемнитѣ условия, защото освѣнъ, гдѣто нѣма да бждѣ закона, но и всѣкога ще излага на рискъ интереситѣ на общината. Прѣдъ видъ, че ако наемателя спечели отъ наетото общинско прѣдприятие една значителна сума пъкъ най-сетнѣ каквого и да е, отъ печалбата той нищо не дава на общината, слѣдва логическото заключение, че и общината не е длъжна да му помага и опрощава часть отъ наемната стойность въ случай на загуби.

Ето защо ний обръщаме пълното внимание на секретарь бирницитѣ върху тоя въпросъ, който не рѣдко се срѣща изъ общинитѣ, да обясняватъ на общ. съвѣтъ добрѣ този въпросъ и ги прѣдупрѣдятъ да не взематъ рѣшения за опрощаване наемна стойность или часть отъ нея, защото съ това ставатъ причина, да не постжпватъ утвърденитѣ въ бюджета суми. Освѣнъ това и самитѣ отчетници сж отговорни прѣдъ общ. каса за разликата въ по малко постжпилото отъ прѣдвиденото.

Може ли общинския съвѣтъ да уволни нѣкого отъ свойтѣ членове, безъ да има подадена отъ него формална оставка и безъ той да е загубилъ качествата на избираемъ.

Между числото на избранитѣ общински съвѣтници на една община, която нѣма да укажемъ коя е, билъ е избранъ за съвѣтникъ единъ опозиционеръ — човѣкъ принадлежащъ на друга партия, а не отъ тая на която сж биле членове, останалитѣ общински съвѣтници. Послѣднитѣ недоволни отъ своя

другаръ — *опозиционеръ* намислили да се отърватъ отъ него и измислили модоса. Събиратъ се единъ день на засѣдание, въ отсжтствието на умразния имъ опозиционеръ и взематъ рѣщение, базирайки го на чл. 20 и 50 отъ закона за селскитѣ общини, съ което *уволняватъ въ интересъ на общественото спокойствие* своя другаръ. Вмѣсто него провъзгласяватъ слѣдующия кандидатъ получилъ най много гласове въ деньтъ на избора за общ. съвѣти. Обаче, този ревностенъ въ нарушение на законитѣ, общ. съвѣтъ не се е спрѣлъ до тукъ. Съ вземане рѣшението за уволнението на общ. съвѣтникъ веднага го отстраняватъ и вмѣсто него въ послѣдующитѣ засѣдания викатъ провъзгласения отъ тѣхъ новъ общински съвѣтникъ.

За насъ въ дадения случай не е важна личностьта на уволнения съвѣтникъ, нито пъкъ самия общински съвѣтъ. Намъ е важно неговото рѣшение и тукъ ще се спрѣмъ върху него.

Въ чл. чл. 46, 129—132 включително и чл. 146 отъ избирателния законъ много ясно сж изброени и указани какви качества трѣбва да притежава едно лице за да бжде избираемъ. Слѣдователно и споредъ чл. чл. 19, 32 и 35 отъ закона за селскитѣ общини, до когато общинския съвѣтникъ не е загубилъ нито едно отъ качествата за избираемъ, неможе да бжде уволненъ. Никждѣ въ закона не е казано, че общински съвѣтникъ, който е опозиционеръ, не съгласенъ съ мнѣнието на болшинството; критикува постояно между избирателитѣ дѣйствията на общинския съвѣтъ, подлежи на уволнение въ интересъ на общественото спокойствие, защото и да бжде такъвъ съвѣтникъ уволненъ, уволнението му неще го възпрѣ никога отъ желанието му да критикува и осжжда дѣйствията на общинския съвѣтъ.

Общинскитѣ съвѣти, никога не бива да гледатъ на свойтѣ другари — членове така, и да мислятъ, че тѣ могжтъ да се уволняватъ единъ другъ въ интересъ на нѣкакво спокойствие подобно на стражаритѣ, пждаритѣ, писаритѣ и пр. общински служащи.

Че общинския съвѣтъ има право да постанови за уволнението на единъ общински съвѣтникъ, това ний

не отричаме; но за това пъкъ има особенъ редъ, причинитѣ сж съвършено други, а не въ интересъ на спокойствието.

Случайтѣ, въ които може да се вземе такова рѣшение сж два: а) при доброволно подаване оставка и б) при неявяване редовно въ засѣданията на съвѣта най малко на три послѣдователни едно слѣдъ друго засѣдания.

Уволнението по причинитѣ изложени въ втория пунктъ, може да стане всѣ пакъ слѣдъ изпълнението на извѣстни други формалности.

Въ чл. 52 отъ правилника за сел. общини. е казано: че за да се счита за редовно поканенъ единъ членъ на общинския съвѣтъ, въ засѣданието на послѣдния, общинското управление е длъжно да направи официална покана, която заедно съ дневния редъ на засѣданието, връчва на членоветѣ на съвѣта срѣщу разписка.

Ако, при спазване на тия формалности, поканения общински съвѣтникъ не се яви подъ редъ въ три едно слѣдъ друго засѣдания, безъ да прѣдстави за отсжтствието си извинителни причини, общинския съвѣтъ разглежда въпроса за неявката на отсжтствующия съвѣтникъ и му налага глоба до 10 лева. Това рѣшение се връчва на глобения срѣщу разписка и послѣдния има право въ три дни отъ получването му да даде свойтѣ възражения по него.

Възраженията на глобения съвѣтникъ, съ рѣшението общинския съвѣтъ за налагане глобата се изпращатъ вкупомъ на окр. управитель (чл. 57 отъ правилника).

Ако рѣшението за налагане глоба на отсжтствувалия общински съвѣтникъ бжде удобрѣно и слѣдъ това сжщия съвѣтникъ пакъ продължава да отсжтствува, тогава той се счита, че е въ оставка, и общинския съвѣтъ взема рѣшение за неговото уволнение.

Колкото пъкъ до обстоятелството отъ кого ще стаьа уволнението на такъвъ съвѣтникъ и кой ще назначава слѣдващия кандидатъ ще прѣдадемъ за отговоръ окржжното на министерството на Вжтрѣшнитѣ работи.

«18 юний 1901 год. № 4331. Въ отговоръ на рапорта ви отъ 12 того подъ № 5040, съ който запитвате: кой ще трѣбва да се произнася за приемане остав-

ката на съвѣтницитѣ или уволнението на неправилно утвърденитѣ такива — окр. постояна комисия ли, която по-рано се е произнесла за утвърждението на тѣхнитѣ избори, или окржжниятъ сждъ, съгласно чл. 148 отъ дѣйствующия избирателенъ законъ, — съобщава ви се г-не управителю, че уволнението на селско общински съвѣтникъ, който си е подалъ оставката, ако съвѣта я приеме, както и на такъвъ, който е изгубилъ правото да бжде съвѣтникъ, ще става отъ васъ. Тъй сжщо ще отъ васъ и утвърждението въ длъжность кандидатитѣ, съ които ще трѣбва да се замѣстятъ уволненитѣ съвѣтници и които трѣбва да се зематъ отъ означенитѣ въ опрѣдѣлението на окржжния сждъ по утвърждението изборитѣ (чл. 149 отъ избирателния законъ). Тия сж случайтѣ и този е само начина, но който може да бѣде уволненъ единъ членъ на общинския съвѣтъ.

Като указваме това, ний се надѣемъ, че нашитѣ абонати ще взематъ отъ него точни бѣлѣжки и ще се трудятъ да прѣмахнатъ нарушенията на закона въ такива случай, а заедно съ това ще се спрътъ и гоненията и антагонизмитѣ, които сжществуватъ въ много общ. съвѣти къмъ нѣкой свой членове, само защото тѣ биле несъгласни съ рѣшенията на болшинството, че критикували тия рѣшения публично, а като така тѣ биле *опозиция*!!.....

При разтурване на общ. съвѣтъ, кметскитѣ намѣстници могътъ да оставатъ на мѣстата си. Въ общини, които сж съставени отъ нѣколко села, групирани въ едно, се прѣдвиждатъ длъжности *кметски намѣстници*. Кметскитѣ намѣстници се назначаватъ отъ кмета съ заповѣдь, изъ членоветѣ на общинския съвѣтъ отъ онова село, за което е потрѣбно кметски намѣстникъ и което не е центръ на общината. Но, ако отъ едно село, което влиза въ състава на общината нѣма избранъ общински съвѣтникъ, кмета назначава едного отъ избираемитѣ въ това село, по прѣпоржка на жителитѣ отъ сжщото село (чл. 15 и забѣлѣжката му отъ закона за селскитѣ общини).

Кметскитѣ намѣстници, при неизпълнение добросъвѣстно на задълженията си, не могътъ да бждатъ глобявани. За своята немарливость тѣ биватъ уволнявани отъ кмета всѣ пакъ съ мотивирана заповѣдь (чл. 38 отъ правилника за сел. общини).

Ако единъ общински съвѣтъ, въ общината на когото има кметски намѣстници, бжде разтуренъ по законенъ редъ и слѣдователно всичкитѣ му членове бждатъ уволнени, кметскитѣ намѣстници запазватъ мѣстата си, като такива. Ако тѣ сж биле едноврѣмено и членове на общинския съвѣтъ, който е разтурянъ, като такива губятъ мандата си на общо основание, и оставатъ само кметски намѣстници като жители отъ селото, каквито, споредъ забѣлѣжката на чл. 15 отъ закона за сел. общини, могатъ да бждатъ назначавани за кметски намѣстници.

Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи, като разгледало този въпросъ, съ окржжното си отъ 20 февруарий 1907 год. подъ № 816, казва:

«По поводъ рапорта Ви отъ 13 того подъ № 1326, съобщавамъ ви, г-не управителю, че, когато бжде разтуренъ съвѣтътъ на една община, кметскитѣ намѣстници могатъ да останатъ на мѣстата си. Вслучай, че дадътъ оставка, врѣменната тричлена комисия трѣбва да назначи нѣкой отъ мѣстнитѣ избиратели».

Събиране личната (държавната) пжтна тегоба. Съобщаваме на абонатитѣ си — секретарь бирници, че съгласно чл. 16, ал. III отъ закона за събиране прѣкитѣ данъци, при изплащане заплатитѣ на общинскитѣ служащи за текущия мѣсецъ мартъ, се одържатъ по 6 л. за лична (държавна) пжтна тегоба. Сумитѣ отъ тия одръжки се внасятъ при списъкъ на държавнитѣ бирници, които издаватъ една обща квитанция. Тази квитанция се прилага къмъ вѣдомостьта за заплатитѣ за мѣсецъ мартъ, а на служащитѣ се издаватъ удостовѣрения, че имъ е удържана пжтната тегоба, въ които се указва №-ра и датата на бирническата квитанция срѣщу която е внесена сумата бирнику. Тия удостовѣрения не подлежътъ на гербовъ налогъ.

Допълнение на чл. 37 отъ закона за полицията въ селскитѣ общини. Споредъ послѣдньото изменение и допълнение на закона за полицията въ селскитѣ общини, прѣтърпява едно допълнение и чл. 37 отъ този законъ, което по своята важность заслужава да го отбѣлѣжимъ.

Въпросното допълнение се състои въ това, че отъ влизане въ състава на нощната стража се освобождаватъ: свещенослужителитѣ, учителитѣ, кметоветѣ и тѣхнитѣ помощници, секретарь бирницитѣ и общинскитѣ стражари и пждари.

По поводъ на това, дадения ни отговоръ г-ну Попову точка 3, стр. 287, кн. VI на списанието ни, се тоже измѣня по отношение на горнитѣ лица. Обаче, колкото се отнася до общ. съвѣтници и останалитѣ общ. служащи неупоменати въ чл. 37 отъ закона, повтаряме, че сж длъжни да отиватъ нощна стража.

Изпълнението на чл. 206 (по рано 184) отъ закона за полицията въ сел. общини. На послѣдъкъ имахме случая да срѣщнемъ едно рѣшение на единъ общин. съвѣтъ, съ което се разхвърля по равно на кжща констатирано по чл. 203 отъ сжщия законъ обезщетение, за станали злостарства. Това рѣшение ни обърна вниманието, защото и самото то е твърдѣ оргинално.

Споредъ него общинския съвѣтъ, разхвърля констатираното обезщение само върху богатитѣ—заможни сѣмейства, а бѣднитѣ — несъстоятелнитѣ освобождава подъ простата и неоснователна причина, че ако се обложатъ и тѣ, обложената сума неще може да се събере, поради несъстоятелностьта имъ и слѣдователно общината неще има възможность да обезщети напълно ощетенитѣ съ констатиранитѣ имъ загуби.

Понеже този въпросъ е твърдѣ важенъ ний обѣщаваме, въ едно близко бждаще да се занимаемъ съ него въ специална статия, а за сега тукъ обаждаме, че такова рѣшение е несправѣдливо и незаконо.

Въ никой законъ не е казано, че тегобитѣ които се налагатъ върху несъстоятелнитѣ жители и данъко-

платци, се изпълняватъ отъ състоятелнитѣ такива и обратно. Особно пъкъ прѣдписанията и тегобитѣ налагани отъ закона за полицията въ селскитѣ общини, по никакъвъ начинъ немогатъ да се стоварватъ само върху плещитѣ на състоятелнитѣ, защото прѣдъ него (закона) и богати и бѣдни сѫ равни. Това неможе да стене още и защото, че ако се допустне като закона система, съ нея бѣднитѣ съвсемъ незаслужено ще се фаворизиратъ, за смѣтка на богатитѣ, които пъкъ не сѫ виновни да плащатъ и за бѣднитѣ.

При спсциалното разглеждане на тоя въпросъ, ний ще се стараемъ да го пояснимъ въ всичкитѣ му положения и да посочимъ непълнотитѣ му, които се съзиратъ, както и мнѣнието ни за попълването на тия празноти.

За сега обаче, задоволяваме се да кажемъ, че констатираната загуба по визирания членъ се разхвърля по равно на кѫща безъ да се гледа и прави разлика между богатъ и бѣденъ.

Общински десятници. Въ турско врѣме, когато е нѣмало закони и наредби по които да се управляватъ общинитѣ и населенитѣ центрове, тогавашнитѣ общински кметове сѫ назначавали на всѣки десеть кѫщи едного измѣжду тѣхъ за тѣхенъ *десятникъ*. Той е билъ длъженъ да прѣдава на свойтѣ хора всички заповѣди и нареждания направени отъ официалната турска власть. Тогава разбира се, тия десятници сѫ имали своето значение и сѫществуването имъ е било оправдано.

За голѣмо съжаление, обаче, днесь при сѫществуването на толкова закони и наредби, които изхвърлятъ всѣкакви десятници и ги замѣняватъ съ други общински служащи, съ извѣстни отговорности, има много общини които още немогатъ да се простятъ съ мисъльта за тия десятници.

Понеже съ натоварване нѣкого съ десятническата длъжность, създава му се работа и отговорность за които не му се плаща нищо, а освѣнъ това закона за полицията въ селскитѣ общини отхвърля всѣкакви такива неотговорни длъжности, явяваме на всички, че десят-

ницитѣ сж незаконо назначавани лица, че тѣ нѣматъ никаква власть надъ другиго, слѣдователно тѣхното сжществуване е съвършене излишно и трѣбва да се изхвърлятъ.

Възвржщане надвнесени и неправилно внесени суми. Въ книжка първа на списанието, въ отдѣла «Разни», говорихъ за начинътъ по който трѣбва да се извѣждатъ въ разходъ записитѣ обр. № 10[1]) за възвръщане надвнесени и неправилно внесени въ общинската каса суми, а съ тази си статия ще дамъ мнѣнието си за рѣдътъ, по който трѣбва да става изплащането, на правоимеющитѣ, сумитѣ по сжщитѣ записи.

Рѣдътъ, по който става възвржщане неправилно събранитѣ суми за разни врѣхнини, наложени върху прѣкитѣ данъци, събирани отъ бирницитѣ, бѣше много обрѣменителенъ, понеже слѣдъ като урѣди смѣткитѣ си съ бирника по записъ обр. № 10 за държавни данъци, даноплатецътъ трѣбваше да ходи да се разправя съ окржжната постояна комисия, за окр. врѣхнина; съ общинското управление — за общинската врѣхнина; съ търговската камара — за врѣхнинитѣ, които се събиратъ въ полза на тия камари и пр. Та до като се разправятъ съ всѣко едно отъ тия учрѣждения, даноплатцитѣ трѣбваше съ мѣсеци, па дори и съ години да чакатъ и получатъ надвнесенитѣ имъ или неправилно събрани пари. Министерството на Финансить, за да прѣдотврати тази аномалия; да подсигори даноплатеца съ по-наврѣмено получване надвнесенитѣ отъ него данъци и врѣхнини, както и за да всели въ него довѣрие къмъ финансовата адниниcтрация, съ окржжно отъ 7/VI 1904 г. подъ № 6236 е дало слѣдующето разпорѣждане:

«п. I възъ основа на списъцитѣ обр. № 4, слѣдъ нуждната провѣрка, че констатиранитѣ намаления на данъци и врѣхнини немогатъ да се намалятъ по книгитѣ на бирника, финансовиятъ началникъ ще издава едноврѣмено съ записитѣ, обр. № 10, за повръщане дър-

---

[1]) Сжщитѣ заиси въ бѣлѣжкитѣ въ I книжка погрѣшно сж посочени за обр. № 8.

жавни данъци, и записи, обр. № 10, за връхнинитѣ: окржжна, общинска, търговска и за градобитнина».

Това разпореждане е по-вече отъ справедливо, защото връхнинитѣ, каквито и да сж тѣ, се събиратъ възъ основа на съществующитѣ държавни данъци, върху които сж наложени. Единъ пжть финансовата власть констатира, че извѣстенъ данъкъ е несправедливо наложенъ или по погрѣшка събранъ, и като тъй, на закони основания, трѣбва да се възвърне на правоимеющия, естествено е, че и наложенитѣ върху сжщия данъкъ различни връхнини трѣбва да се възвърнатъ на данoплатцитѣ. За това, при издаване записъ, обр. № 10, за възвръщане държавния данъкъ на извѣстенъ данoплатецъ, финансовий началникъ издава толкова записа обр. № 10, колкото връхнини сж наложени събрани ведно съ възвърнатий държавенъ данъкъ.

Съ тия записи, финансовия началникъ само разпорежда да се възвърнатъ констатиранитѣ за надвнесени или неправилно събрани данъци и връхнини.

Нека разгледаме сега, кому е повѣрено изплащане сумитѣ на правоимеющитѣ данoплатци по сжщитѣ записи и кому слѣдва да се възложи тази работа.

Тукъ ще говоря само за общинскитѣ връхнини, поже за другитѣ връхнини, както и за държавнитѣ данъци, не е отъ наша компетентность да се произнасяме.

За изплащане сумитѣ по записи, обр. № 10, издадени за възвръщане общ. връхнина, финансовото министерство съ горньото окржжно ето какво разпорежда:

«п. 4 работата по издадани за връхнини записи, обр. № 10, ще бжде по нататъкъ до повръщане или прѣхващане на сумитѣ е сжщата както по тия за държавнитѣ данъци».

«п. 7 записитѣ, обр. № 10, за повърната общин. връхнина, ще се прѣдаватъ отъ бирницитѣ на кметоветѣ. заедно съ други пари, ако такива има, вмѣсто пари, по досегашни редъ, срѣщу квитанция и срѣщу подписъ въ квитанциона книга».

п. 8 При всѣки вносъ, финансовий началникъ взима бѣлѣжки, кои записи сж прѣдадени на кметоветѣ и означава въ книгата обр. № 1».

Понеже въ възвръщането на суми по записи обр. № 10 за общин. връхнини, се произвѣждатъ разходи за смѣтка на общината, които се улегорирватъ съ закона за селскитѣ общини и правилника за приложението му, имало е случай, гдѣто нѣкой отъ секретарь-бирницитѣ сж отказвали да приематъ отъ дър. бирници подобни записи вмѣсто пари. За това, финансовото министерство, водимо отъ желанието само да прѣдотврати прѣчкитѣ, които се създаватъ въ подобни случай на дър. бирници, съ окржжно отъ 9/XI 1906 г. подъ № 16509 е прѣдписало, въ точъ да се изпълняватъ разпорѣдбитѣ му дадени съ окржжно отъ 7/VI 1904 г. подъ № 6236.

Тия разпоредби, обаче, противорѣчатъ на постановленията на чл. чл. 73, 75 и 76 отъ закона за сел. общини въ които се прѣдписва слѣдующето:

Ч. 73. Разноскитѣ могатъ да се произвѣждатъ само слѣдъ утвърждението на бюджета. *Разноскитѣ се извършватъ отъ секретарь бирника*, съ съгласието на кмета, по рѣда, изложенъ въ правилника за счетоводството и дѣловодството на селскитѣ общини.

Чл. 75. Всичкитѣ произвеждани отъ секр. бирника разноски се записватъ прѣди да се изплатятъ, въ съотвѣтствующата имъ графа въ главната книга по разхода.

Явно е слѣдователно, че горнитѣ разпоредби на финансовото министерство, по отношение изплащане сумитѣ по записи, обр. № 10, отъ общинска връхнина, не почиватъ на закони основания, понеже съгласно цитиранитѣ по-горѣ членове на закона за селскитѣ общини, никое друго длъжностно лице нѣма право да произвежда разходи за смѣтка на общината, освѣнъ секр. бирника, съ съгласието на кмета, първия отъ които е отчетникъ, а втория разпорѣдитель по изпълнение на общ. бюджетъ.

Независимо отъ това, съ този начинъ на изплащане сумитѣ по подобни записи, се прѣчи доста чувствително на общинското счетоводство.

Ето защо:

Дър. бирникъ при изплащане сумата по извѣстенъ записъ, обр. № 10, ни най малко не иска да знае по бюджета за коя година се отнася общинската връхнина·

имали нуждния кредитъ за тази цѣль (§ 31), ако сумата е постжпила за смѣтка на минали бюджети и пр.

Слѣдъ прѣдаване записа на бирника, този послѣдний го държи въ себѣ си до тогава, до като му дойде редъ да отиде по събиране данъци въ общината, въ която се намира правоимеющия даноплатецъ или до като му дойде на умъ.

И по такъвъ начинъ, ако извѣстенъ записъ е издаденъ за изплащане прѣзъ бюджетното упражнение на този бюджетъ, по който е сумата надвнесена, безсъмнение, че той много лѣсно може да закъснѣе и остане за изплащане по бюджета за слѣдующата година. Ако пъкъ се случи въ този бюджетъ (за слѣдующата година) да нѣма прѣдвидено кредитъ за възвръщане надвнесени суми по изтекли бюджети, което е обикновено явление въ общинскитѣ бюджети, секр. бирникътъ на основание горнитѣ разпорѣдби, е длъженъ да държи записътъ въ общ. каса като наличность до като сумата по него се гласува за изплащане по бюджета едва за третата година.

Нѣма да се случватъ такива нередовности и разтакания, ако подобни записи се изприщаха веднага слѣдъ издаването имъ отъ финансови началници, направо на кметоветѣ за изплащане сумата по тѣхъ на праимеющитѣ даноплатци отъ секр. бирника на общината, възъ основание цитиранитѣ по-горѣ членове, отъ закона за селскитѣ общини. Съ това ни най молко нѣма да се попрѣчи на даноплатцитѣ, а освѣнъ това, по този законенъ редъ, по редко ще имаме случай да се възвръщатъ суми за смѣтка на изтекли бюджети. Или ако по извѣстенъ записъ има да възвръщаме суми за смѣтка на изтекли бюджети и въ текущия бюджетъ нѣма прѣдвидено суми за подобни цѣли, то секр. бирника ще го има прѣдъ видъ за вписване сумата по него въ бюджета за слѣдующата година, а не както е било до сега: гласува се бюджета и общинския съвѣтъ не знае каква сума ще е потрѣбна да се гласува къмъ § 31, понеже всички записи обр. № 10, ако такива има, се пазятъ въ архивата на бирника. И за това, имено, почти въ всѣка община се явява спънка при уформяне разходитѣ по записи обр. № 10.

Добрѣ би било тази реформа да се въведе по официяленъ редъ колкото е възмо по скоро.

с. Крамолинъ,
12 мартъ 1907 година.

А. Цаневъ.

Б. Р. Мислитѣ на г. Цанева сж прѣкрасни. Тѣ го обрисуватъ като човѣкъ, който живо се интересува отъ по добрата уредба на общинското смѣтководство — уредба, която ще постави това послѣдньото на по високо и стабилно станоло, отъ която ще се чакатъ и получаватъ по ефикасни резолтати.

И намъ ни е особно приятно да даваме мѣсто въ списанието на подобни мисли само затова, защото тѣ изхождатъ изъ подъ перото на единъ секр. бирникъ, каквито други много ограничено се намиратъ.

По отношение на изказанитѣ отъ г. Цанева мисли, ще има да кажемъ нашето мнѣние.

Намъ се струва, че между цитиранитѣ окржжни и членове отъ закона за сел. общини, въ статийката на г. Цанева нѣма никакво противорѣчие, както и нѣма никаква сжществена нужда отъ нови реформи за урегулирване на въпроса, за когото той говори.

Съгласни сме съ това, че държавнитѣ бирници държатъ въ себе си дълго врѣмо описитѣ обр. № 10.

Сжщо така сме съгласни и съ обстоятелството, че често пжти окр. управители не утвърждаватъ никакъвъ кредитъ въ § 31 на бюджета.

Но, всѣ пакъ това не сж още сжществени причини, които да изискватъ реформи.

Намъ се струва, пъкъ и положително знаемъ, че този и много други подобни въпроси сж разрѣшени въ правилника за селскитѣ общини, отъ когото ето какво гласи.

Чл. 229 и §-тъ «непрѣдвидени разноски» (зак., чл. 76) служи за запазенъ фондъ и се вписва най послѣ въ редовнитѣ разходи. Сумата по него не бива да надминава 4% отъ общата сума на редовнитѣ разходи. Кредитътъ по тоя § служи за допълване кредититѣ по другитѣ §§, когато се укажатъ недостатъчни, освѣнъ ония по §-а за заплати».

При наличностьта на тия постановления много ясно е, че щомъ въ § 31 нѣма никакъвъ кредитъ, а бирника прѣдава за изплащане записи обр. № 10, кредитъ за записването имъ на разходъ може да се създаде като държи общ. съвѣтъ рѣшение за прѣнасяне сума равна на изплащаната по записитѣ обр. № 10, отъ § 27 «непрѣдвидени разноски» къмъ § 31, съгласно цитирания чл. 229.

Да се мисли, че има нѣкаква опастность отъ това, струва ни се ще бжде неоснователно, защото колкото и да се изплатятъ записи № 10 всѣтаки по тѣхъ възвърнатитѣ суми не ще бждатъ по вече отъ 10, 20—30 лева най много прѣзъ годината, а това сж разходи за които всѣкога може да се създаде кредитъ отъ § 27.

Колкото се отнася до случайтѣ, че е възможно повржщане на по крупни суми, за които не може да се създава кредитъ отъ § 27, ще кажемъ, че тогава тия записи ще сс държатъ като налични пари въ касата до прѣдвиждане кредитъ въ слѣдващии бюджетъ, защото каквито и да би биле реформитѣ, за които се говори, всѣ пакъ тѣ не могжтъ да наложатъ изплащане на разходи по другъ начинъ, безъ ущърбъ на бюджетното равновѣсие.

Това е начина по когото трѣбва да ставатъ изплащанията на записитѣ обр. № 10 и като го посочваме ний не мислимъ да обиждаме г. Цанева. — Далечъ е тая мисълъ отъ насъ.

Запитвания и отговори.

I.

Г-ну М. Добреву — Бѣлий Осъмъ.

Общинската врѫхнина събирана върху кръчмарскитѣ патенти за прѣзъ I полугодие отъ годината, се записва по извънбюджетнитѣ книги обр. № 16 и 17 по процентъ утвърденъ въ бюджета дѣйствующъ прѣзъ декемврий мѣсецъ. Слѣдъ като настъпи година за чиято смѣтка се събира тоя приходъ, записва се по новитѣ книги които тогава се завѣждатъ. Ако процента на тая врѫхнина е утвърденъ въ повече по новия бюджетъ, отъ колкото по стария, разликата се събира допълнително отъ кръчмаритѣ и се записва на приходъ. Ако ли пъкъ новия процентъ е по малъкъ, разликата въ събраната сума се поврѫща на кръчмаритѣ прѣди да се запише по редовната квитанциона книга обр. № 38. Казаното въ кн. VI год. II на списанието, е много вѣрно и гледайте него. — Щомъ Вий сте постъпили по начина указанъ въ кн. XI и XII год. I и сте събрали само по 15%, която сума сте записали по книгитѣ за 1906 г. оставете операцията въ такова положение. Съ това капитална грѣшка не сте направили. Но, разликата още отъ 35% — до 50%/⁰ — колкото е утвърдено въ текущия бюджетъ обязателно трѣбва да събирете, защото единъ д нь комисията ще Ви задължи съ тази сума. При събиране на остатъка отъ 35% на гърба на всѣка квитанция трѣбва да уговорите, че процента 15%—до 50%, е събранъ срѣщу кв. №.... прѣзъ 1906 г. Това е необходимо всѣ пакъ да не би комисията при провѣрката на отчета Ви да ви задължи. Сѫщитѣ уговорки ще нанесете и въ квитанциитѣ срѣщу които сте сьбрали 15% прѣзъ 1906 год.

II.

Г-ну О. Панайотову — Рѣсенъ.

Щомъ като, ако завѣдете на разходъ квитанцията за учителскитѣ заплати, § ще се прѣвиши съ 60 лева и ще имате слѣдователно нередовность, ще направитѣ слѣдньото: отъ контрольорската квитанция ще направите единъ прѣписъ. Слѣдъ това на разходъ ще запишите такава сума, колкото кредитъ имате. На гърба на квитанцията ще пишите, че остатъка отъ 60 лева, до общата сума на квитанцията не се записва на разходъ понеже кредита съ толкова е недостатъченъ, и че тая сума (60 л.) ще остане да се изплати отъ бюджета за 1908 г. въ когото ще се гласува нуждния кредитъ. Прѣписа отъ квитанцията ще задържите въ касата си като наличность вмѣсто пари 60 лева. На гърба пъкъ на този прѣписъ ще уговоритѣ, че прѣписа има значение само за 60 л. защото остатъка е исплатенъ по бюджета за 1906 г. и ще укажете №-ра на пл. заповѣдь. Въ бюджета за 1908 год. ще гласувате кредитъ дългове отъ сключени бюджети и тогава ще заведете този документъ.

III.

Г-ну А. Попову — Караманово.

1) Разхода Ви направенъ прѣди 1 януарий т. г. по бюджета за 1906 год. можете да изплатите прѣзъ допълнителнитѣ мѣсеци, т. е. отъ 1/I до 31/III 1907 г. Само, че въ платежната заповѣдь или въ отдѣлнитѣ разписки трѣбва да укажите, че доставката е станала прѣзъ 1906 г.—колкото се отнася до номерацията на платежната заповѣдь, прочетете книжка VI на списанието год. II отдѣлъ *служебни*.

2) Ако поправката на чешмата ще се извърши прѣзъ допълнителнитѣ мѣсеци, т. е. отъ 1/I до 31/III 1907 год. сумата неможе да се изплати отъ бюджета за 1906 год. Ако ли пъкъ тая поправка е извършена до 1/I 1907 год. можите да изплатите разхода сега отъ бюджета за 1906 г.

3) Ако за отоплението не можете да произведете търгъ, ще изпълните обязателно прѣдписанията на чл.

чл. 42 и 43 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия и прѣдписанието на министеството на Вжтрѣшнитѣ Работи № 5116/906 год. инжче разходитѣ Ви сж неправилни.

4) За прѣхраната на общ. разплодници трѣбва да сключитѣ толкова контракта, на колкото лица давате разплодници за прѣхрана. Обаче всичкитѣ случай можете да класифицирате въ единъ протоколъ.

5) Приключване на книжата указваме въ настоящата книжка отдѣлъ *служебни*.

6) Ако постановлението на съвѣта, съ което е рѣшилъ да се не събира пждарщината не бжде удобрѣно, ще Ви задължи комисията съ несъбраната сума, защото длъжностьта Ви изисква да съберете тоя приходъ.

7) Постжпилитѣ приходи отъ бюджета за 1906 г. прѣзъ допълнителнитѣ мѣсеци се отнисатъ по партидната приходна книга за 1906 г. Правилно сте постжпили.

8) Щомъ въ бюджета за 1907 г. не е гласуванъ излишъка отъ 1906 г. неможете да го записвате и израсходвате прѣзъ текущата година.

Държаното постановление на съвѣта е незаконо, което и да се удобри, не бива да изпълнявате.

9) Щомъ училищния бюджетъ е слѣтъ съ общинския § 13 отъ послѣдния ще раздѣлите на толкова смѣтки, отъ колкото се състои училищния бюджетъ Вий сте постъпили много добрѣ и правилно.

На училищния слуга трѣбва да одържате пжтна повиность и данъкъ занятие. Ако не направите това, ще ги платите единъ день вий вмѣсто него.

IV.

Г-ну Ил. Савову — Опълченецъ.

1) За книгата за платежнитѣ заповѣди вижте кн. VI отдѣлъ *служебни*, на списанието.

2) Кои книги се прѣдставляватъ при отчета, ще видите въ отдѣлъ *служебни*, на настоящата книжка.

3) Сумата 110 лева за реголация на селото можете да внесете въ постояната комисия безъ да нарушавате чл. 346 отъ правилника.

V.

Г-ну Г. Добреву — Зинджирли-Куйджукъ.

Всичкитѣ разходи ставатъ възъ основа излени отъ кмета платежни заповѣди. Внисане излишъка въ банката на уползотворение е разходъ, слѣдователно и за него трѣбва да има платежна заповѣдь.

VI.

Г-ну Т. Ив. Бакалову — Димитрово.

Уволнението на секретарь бирника се счита отъ деньтъ на прѣдаване длъжностьта, а това става слѣдъ като новоназначения му прѣдстави свидѣтелство отъ финансовото министерство, за че е прѣдставилъ гаранция (чл. 482 отъ прав.)

Щомъ Вий сте уволнени не е трѣбвало да напущате длъжностьта си. защото и безъ това сте отговорни за всичко извършѐно въ общ. управление до деньтъ въ когото се получи свидѣтелството за прѣдставената отъ замѣстника Ви гаранция. На заплатата прѣзъ това врѣме нѣмате право, защото никой не може да задължи общината да Ви плаща за врѣме, прѣзъ което вий не сте работили, въ канцелярията, а сте биле въ домътъ си. Това обаче не снима отговорностьта отъ Васъ.

VII.

Г-ну Ат. Григорову — Куцина.

Сумата 20 л. 26 ст. по записа обр. № 10, неправилно постжпила въ общ. каса прѣзъ 1898/904 г. трѣбвало е да прѣдвидите въ бюджета за 1907 г. като дългъ отъ сключени бюджети, за което сте имали и врѣме и възможность.

Но понеже това неете сторила тогава, сега ще държите тоя записъ като налични пари въ касата си по бюджета за 1907 г. и когато гласувате бюджета за 1908 год. ще гласувате тая сума като дългъ. На 31 мартъ т. г. ревизионата комисия нѣма защо да отбѣлѣзва тая сума въ акта си, като сума въ документи.

Излишъка отъ 1906 год., който ще се констатира на 31 мартъ т. г. ще внесете напълно на уползото-

рение, като недостига отъ 20 л. 26 ст. ще изравните отъ приходитѣ по текущия бюджетъ.

VIII.

Г-ну П. Н. Даскалову — Чаушово.

За да се изплати стойностьта на части мѣста и сгради, отчуждени за общинско шосе, трѣбва да ги оцѣни специално назначена отъ окр. управитель комисия, съгласно чл. 24 отъ закона за общинскитѣ и държавнитѣ пѫтища. Стойностьта на отчужденитѣ мѣста и сгради се изплаща отъ окрѫжната постояна комисия, съгласно чл. 25 отъ сѫщия законъ, а не отъ общинитѣ. Пояснете на заинтересуванитѣ лица да се отнесътъ до окр. управитель съ заявление и поискатъ назначението на комисията, която да прѣгледа и оцѣни имотитѣ имъ. Подаденото до управлението Ви заявление отъ заинтересуванитѣ, съ което искатъ да прѣдявяватъ искъ противъ общината е незаконо и ще пропадне дѣлото имъ въ сѫдилището.

XI.

Г-ну Ф. М. Митеву — Фердинандово.

За служащитѣ, които сѫ назначени прѣзъ миналата година, нѣма нужда се прилагатъ нови актове за встѫпване въ длъжность къмъ вѣдомоститѣ за прѣзъ 1907 год. Макаръ и бюджетитѣ да нѣматъ свързка съ себе си, знае се, че за всѣки новоназначенъ служащъ се съставлява и прилага къмъ първата вѣдомость такъвъ актъ. Ако това тогава не е сторено, съ разхода ще се задължи отчетника. Но настѫпването на новитѣ години, не може да всѣва въ контролата недовѣрие, че тия служащи не сѫ останали отъ изтеклата година.

X.

Г-ну Н. Попову — Думанлий.

1) Продажбата на общ. мѣста за частни дворища става по начина указанъ въ кн. XVII год. I стр. 500—505 на списанието ни.

2) Отъ § 27 можете да усилите § 6 и да изплатите абонамента на държавенъ вѣстникъ, а оня — на новъ вѣкъ, се изплаща отъ § 15 при спазване чл. 537 отъ правилника за сел. общини.

XI.

Г-ну А. К. Стоянову — Денизлеръ.

Щомъ назначението на пждара е станало прѣзъ ноемврий 1906 г. постановлението на съвѣта се счита за законо и удобрѣно, макаръ и до сега да не сте получили съобщение за удобрѣнието му.

XII.

Г-ну Йор. Колеву Балванъ.

1) Приключването и воденето на книгата за платежнитѣ заповѣди, е уяснено въ кн. VI отдѣлъ *служебни.*

2) Начина за приключване главнитѣ книги за прихода и разхода е указанъ въ настоящата книжка сжщия отдѣлъ.

3) Отчетникъ по училищното стопанство, което се експлоатира отъ училищното настоятелство, е всѣ пакъ секр. бпрника. Въ сел. общини има само единъ отчетникъ.

4) Секретарь бирникъ, който събира прѣдвидената пждарщина въ размѣръ по малъкъ отъ удобрѣния отъ окр. управитель, ако за това нѣма утвърдено рѣшение отъ общинския съвѣтъ, ще отговаря лично той за не събраната сума.

5) Комисиитѣ, за които говорятъ чл. чл. 392 и 393 отъ правилника, се назначаватъ въ съставъ изъ членоветѣ на общ. съвѣтъ, подъ прѣдседателството на кмета или неговия помощникъ.

6) Вижъ отговоръ IX до г. Ф. М. Мишевъ въ настоящата книжка.

XIII.

В-ну А. К. Стоянову — Денизлери.

Пжтнитѣ и дневни па лицата упълномощавани да се явяватъ прѣдъ сждилищата по общински дѣла се изплащатъ отъ § 5 на бюджета.